

1. Tělo bez duše,
a duše bez těla,
ne, to jsem vážně, vážně nikdy nechtěla.

2. Postel není přístav,
a postel není dům,
komu to mám říct? Tobě, ne oblakům.

R: Že jsem furt malý dítě,
i když to není vidět.
Komu to mám říct?
A mám se za to stydět?
Jsi přístav mojí duše,
a já budu tvůj dům a na svém holým břiše
dnes prostřu andělům, andělům.

1. Tělo bez duše...

2. Postel není přístav...

R: Že jsem furt malý dítě ...

R2: A venku trochu mrzne,
studěj mě jejich křídla,
tak si ke mne lehni
abych ti nevystydla.
Varhany nehrajou nám
a sbor nezpívá nám,
mám tvý teplo v sobě,
kolem noc mrazivá,
kolem noc mrazivá.

A na vokurkách loňskejch
se tiše kalí lák
a bude na něm plíseň
pojď - necháme to tak...